

॥ १० ॥ दांतगजदंतमयं कुशवृत्तीकुशासनं रुंधयति आटणोति मोहयतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ त्वाहं त्वामहं आदिर्घं लिप्तं ॥ १३ ॥ कौशिकैः कोशजैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ अगृहणां ब्रह्मचारिणां ॥ १६ ॥ सहस्राणि सहस्रसंज्ञानि सत्रपरिवेषणपात्राणि तेषां यत्सहस्रं सत्रपरिवेषणं तत्स्वयंतो दास्यंतीति बहुचब्राह्मणे दर्शनात् सक्तता निप्रत्यहमुपयोगात्संभावितानि सर्वकामैः काम्यमानैरनैः यतैः सहस्रैः सर्वैः कामैः

इदं च शयनं हृत्वा यच्चासीत्ते पुरातनं ॥ शोचामित्वां महाराज दुःखानर्हसुखोचितं ॥ १० ॥ दांतयच्च सभामध्य आसनं रत्नभूषितं ॥ हृत्वा कुशवृत्तीं चिमां शोकोमां रुंधयत्ययं ॥ ११ ॥ यदपश्यं सभायां त्वां राजभिः परिवारितं ॥ तच्च राजन्नपश्यं त्याः काशांतिर्हृदयस्य मे ॥ १२ ॥ यात्वा हंचं दनादिग्धमपश्यं सूर्यवर्चसं ॥ सात्वां पंकमलादिग्धं हृत्वा मुत्थ्यामि भारत ॥ १३ ॥ यात्वा हंचौ शिकैर्वह्नैः शुभ्रैराच्छादितं पुरा ॥ दृष्टव्यस्मिराजेंद्रसात्वां पश्यामि चीरिणं ॥ १४ ॥ यच्च तद्रुक्मपात्री भिर्ब्राह्मणेभ्यः सहस्रशः ॥ हियते ते गृहादन्नं संस्कृतं सार्वकामिकं ॥ १५ ॥ यतीनामगृहाणां तैश्चैव गृहमेधिनां ॥ दीयते भोजनं राजन् नतीव गुणवत्प्रभो ॥ १६ ॥ स लूतानि सहस्राणि सर्वकामैः पुरा गृहे ॥ सर्वकामैः सुविहितैर्यदपूजयथा हि जान ॥ १७ ॥ तच्च राजन्नपश्यं त्याः काशांतिर्हृदयस्य मे ॥ यत्ते भ्रातृन् महाराज युवानो मृष्टकुंडलाः ॥ १८ ॥ अभोजयंतं मृष्टान्नैः सूदाः परमसंस्कृतैः ॥ सर्वांस्तानद्यपश्यामि वने वन्येव जीविनः ॥ १९ ॥ अदुःखार्हान् मनुष्येन्द्रानोपशाम्यति मे मनः ॥ भीमसेनमिमं चापि दुःखितं वनवासिनं ॥ २० ॥ ध्यायतः किं न मन्युस्ते प्राप्ते काले विवर्धते ॥ भीमसेनं हि कर्माणि स्वयंकुर्वाणमच्युतं ॥ २१ ॥ सुखाहं दुःखितं हृत्वा कस्मान् मन्युर्न वर्धते ॥ सल्लतं विविधैर्यनैर्वह्नैरुच्चावचैस्तथा ॥ २२ ॥ तं ते वनगतं हृत्वा कस्मान् मन्युर्न वर्धते ॥ अयंकुह्नरणे सर्वान्दुतुमुत्सहते प्रभुः ॥ २३ ॥ त्वत्प्रतिज्ञां प्रतीक्षंस्तु सहते यं वृकोदरः ॥ योजुर्नेनार्जुनस्तु ल्योद्विबाहुर्बहुबाहुना ॥ २४ ॥ शरावमर्द्धं शीघ्रत्वा कालांतकयमोपमः ॥ यस्य शस्त्रप्रतापेन प्रणताः सर्वपार्थिवाः ॥ २५ ॥ यज्ञे तव महाराज ब्राह्मणानुपपत्स्थिरं ॥ तमिमं पुरुषव्याघ्रं पूजितं देवदानवैः ॥ २६ ॥ ध्यायंतमर्जुनं हृत्वा कस्माद्राजन्नकुप्यसि ॥ हृत्वा वनगतं पार्थमदुःखार्हं सुखोचितं ॥ २७ ॥ न च ते वर्धते मन्युस्तेन मुत्थ्यामि भारत ॥ यो देवांश्च मनुष्यांश्च सर्पांश्चैक रथो जयत् ॥ २८ ॥ तं ते वनगतं हृत्वा कस्मान् मन्युर्न वर्धते ॥ यो यानैरद्भुताकारैर्हयैर्नागैश्च संवृतः ॥ २९ ॥

मनोरथैर्द्विजान् अपूजयथाः वने तु एकमेव सूर्यवत्तं परिवेषणपात्रमित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ मनुः क्रोधः २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अर्जुनेन कर्तव्यीर्येण ॥ २४ ॥ शरावमर्द्धं बाणपाते ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥